

UN ALTRE ESTIU A MALI.

Memòria del projecte ABECE a Bamako.

Ha arribat el setembre i amb ell la tornada a Barcelona, després d'un estiu a Mali.

Per segon any consecutiu, he fet les maletes, aquest cop per dos mesos, i he marxat a Bamako, al barri de Titibougou, per donar-li ales a un projecte que cada dia vola més alt: el projecte ABECE.

A diferència de l'any passat, aquest any arribo a Mali com qui torna a casa. Amb un francès molt fluid, que vaig aprendre l'any passat, i la mica de bambaran que mai vaig voler oblidar, passo els primers dies visitant familiars i amics. Ah, i la festa del Ramadan!

Passat el Ramadan, comencem amb el projecte. Aquest any no sóc l'única blanca a casa, les tres primeres setmanes està amb mi la Marina; més tard arriba la Yolanda, que ocuparà el lloc de la Marina a l'escola quan aquesta marxi.

Com l'any passat, jo porto l'escola de Bandjougoubougou i la Mami la de Titibougou. A Bandjougoubougou, hi ha tres professors: el David Samoura fa classe de francès als més petits, la Setou als mitjans, i jo faig classe d'anglès amb els més grans.

Per la tarda, jo torno a l'escola acompanyada pel David i faig classe d'anglès o espanyol a adults. També tinc un alumne a qui li ensenyo a escriure, es diu Ayoubu i somriu com un nen petit cada vegada que aprèn a escriure una nova paraula en francès.

Pels matins, a Titibougou, la Mami fa classe amb els més grans amb l'ajuda del Kane, i el Mamadou fa alfabetització als petits amb l'ajuda de la Marina o la Yolanda. Per la tarda, hi ha classe d'anglès per tots els nens que ho vulguin, generalment majors de 11 anys. Al principi

aquestes classes les feia la Marina, després la Yolanda, i finalment les vaig acabar fent jo quan ambdues voluntàries ja no hi eren.

A part d'això, que no deixa de ser una versió millorada del que vam fer l'any passat, aquest estiu hem fet coses noves.

Cada divendres, o dissabte, al vespre projectàvem una pel·lícula a l'escola i després fèiem formació d'higiene bucal. Quin fart de riure ens hem fet veient Rio, Ice Age, Kiriku o Madagascar!

La idea de la higiene bucal se'm va ocórrer després que, l'any passat, constatés que rentar-se les dents no és un hàbit dins la rutina no només dels nens, sinó de la població del barri en general. Així que aquest any vaig arribar, junt amb la Marina, carregada de pastes i raspalls de dents que vam aconseguir gràcies a CCONG, dentistes, i un munt de coneguts i no coneguts disposats a donar-nos un cop de mà. Des d'aquí, gràcies!

A més, a les classes hem treballat textos sobre el paludisme, la neteja de mans, la diarrea, etc. D'aquesta manera, a part d'aprendre la llengua francesa o anglesa, els alumnes han pres consciència d'alguns hàbits d'higiene i salut.

Això és el projecte ABECE, tot un seguit d'activitats educatives i culturals per alfabetitzar, ensenyar i, en general, millorar les condicions de vida de la població maliana.

Una població que, com sempre, m'ha acollit amb els braços oberts.

No hi ha paraules per descriure com és despertar-se cada matí en una terra, i una família, que t'acull com una filla més. Gràcies família Samoura, un cop més, gràcies.

Tot i que l'idioma no impedeix passar-ho bé, si el coneixes pots integrar-te amb més facilitat i entendre molt millor la seva manera de fer. Penso que, per aquest motiu, aquest any he gaudit encara més que l'any passat. He mantingut una excel·lent relació amb dos joves que s'han convertit imprescindibles per mi: caminant cada dia a l'escola, dinant, fent la migdia al terra, prenent el te, mantenint discussions molt interessants, nits màgiques al terrat de casa... Sempre junts. *Mes deux étoiles: David et Mamadou.*

Una altra cosa que he après aquest estiu, en gran part gràcies a ells: a estimar. A estimar i respectar. Una manera diferent d'estimar, que em sorprèn encara a mi mateixa per la seva intensitat. I respectar, respectar a la gent gran, a les altres cultures, a tot aquell que et pugui ensenyar quelcom. Segueixo sense acostumar-me a les mostres de respecte que rebo d'alumnes, pares, professors, etc. Per exemple, ja a Barcelona, vaig rebre una trucada d'un número desconegut: era el pare del Seydou, un alumne. Deia que no havia tingut ocasió de agrair-me les classes d'anglès i sentia que era irrespectuós no fer-ho. Jo, pell de gallina i silenci. Com li expliques a aquest pare que sóc jo qui ha après del seu fill?

LAIA DOSTA VALDÉS

El comiat, com és imaginable, va ser dur: una esquerda dins el meu cor, que volia quedar-se allà. Allà on tot és més simple, on tot té solució si li dones prou voltes; on sents que el més petit, tot i ser el més petit, és molt més gran que tu.

I la tornada també és dura, molt dura. Però val la pena, tornes ple d'alguna cosa que no té ni nom, d'una energia que et porta al cim de l'optimisme i et fa baixar a les més profundes reflexions. És una muntanya russa que et canvia i ningú entén; però omple.

Totes aquestes experiències, un cop més, no haguessin estat possibles sense, la sempre incondicional, ajuda de la meva família, el Rafael i la Carmen de CCONG i la següent llista d'amics, coneguts i col·laboradors:

Andrea Pujol Martínez

Carolina Rius

Castellers de Barcelona

Cèlia Carbonell

Chiara Bulgarelli

Clínica Dental Massagué Castells de Cambrils

Colla castellera Trempats de la UPF

Dentista El Masnou

Edgar Llompart

Eloi Puig

Emi Dosta

Escola Bressol Bambi

Escola Bressol Els Galamons

Escola El Cim

Ester Castells

Família Dosta-Valdés

Família López-Valdés

Família Montesinos-Trullols

ICGC (Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya)

LAIA DOSTA VALDÉS

Institut de Teià

Jofre Figueras

Jordi Massagué

Júlia Massagué

Laia Martínez

Lídia Rams

Maria Mas

Marta Serarols

Núria Moratona

Pau Parés

Raul Villaro i Rosana Pellejero

Ruth Gimenez

Ruth Mestre

Sanofi

Xavi Ros

Fotografies:

Jo mateixa, la Mami i la Marina; a la boda de la germana del Vieux

El somriure contagiós dels nens de Sala.

Madame Marina.

Ell, el Modibo, o com la Mama Samoura diu: el meu fill.

El Vieux fent formació d'higiene bucal.

L'Amadou a la pissarra, a la meua classe de Bandjougoubougou.

Festa de final de curs!

Resto a la disposició de qualsevol interessat/da per respondre preguntes i resoldre dubtes.

També deixo el link al meu blog, on trobareu més de mi i el què faig a Mali:

unsomriureamali.wordpress.com

